

Předseda Soukromníků se zastal uherského rebela. „Takhle násilně a okatě to nedělali po uchopení moci snad ani komunisti,“ říká Petr Bajer

■ **Petr Bajer** předseda Strany soukromníků České republiky | předseda strany
v Pardubickém kraji | místostarosta města Holice | podnikatel

Předseda Strany soukromníků České republiky Petr Bajer plně a veřejně podporuje statkáře Davida Nováka z Uherska na Pardubicku v boji proti zvlí úřadů. „S Davidem se znám osobně spoustu let, je to slušný a pracovitý člověk a likvidaci jeho mini mlékárny ze strany Krajské veterinární správy považuji za naprosto nemorální a nejspíš i protiprávní,“ prohlásil Petr Bajer.

Uherský farmář zvolil poněkud neobvyklou formu protestu proti častým kontrolám veterinárních inspektorů, ale hlavně proti následným vysokým pokutám, které mohou vést až k uzavření provozu. Nechal si natočit video, ve kterém ukazuje jak chov krav, tak výrobu mléka a mléčných výrobků, a umístil jej s osobní kritikou činnosti veterinářů na Facebook. Video zatím vidělo přes 160 000 lidí.

Viz zde.

„Je to naprosto nemorální cílená likvidace malých živnostníků, jejichž zájmy se snažíme chránit. Bohužel se nejedná o ojedinělý případ. Takhle násilně a okatě to nedělali po uchopení moci snad ani komunisti,“ zlobí se předseda Soukromníků. Úředníci

Státní veterinární správy by si měli uvědomit, že by neměli být v první řadě jen represivní složkou. „Spousta věcí se dá řešit drobnou radou, upozorněním na závady a teprve potom, pokud nejsou pochybení v určeném termínu odstraněny, přistoupit k sankcím. Pokuty ale musejí být výchovné, ne likvidační, a to s ohledem na velikost a obrát,“ zdůraznil Petr Bajer.

Připomněl, že mini mlékárna v Uhersku každoročně vítězí v regionálních potravinářských soutěžích, jako je například Pardubický mls, a zpracovává jen 200 litrů mléka denně. „Uložené sankce tak odpovídají dvěma měsíčním obrátům celého provozu, jehož výrobky patří mezi nejvyhledávanější na celém Pardubicku. Jestli statkáři hrozí další jen proto, že si dovolil rebelii, nedivil bych se mu, kdyby výrobu zastavil,“ doplnil předseda Soukromníků. Fakt, že v případě další údajné šikany ze strany úřadů hodlá výrobu zastavit, už uherský farmář potvrdil médiím, konkrétně TV Prima. ▶

Vláda s důvěrou? Co nás čeká a jak se můžeme bránit

■ **Rudolf Baránek** zakladatel Strany soukromníků České republiky | politický tajemník strany
| starobní důchodce

Od parlamentních voleb v říjnu 2017 jsem několikrát napsal, že co se týká malých a středních soukromníků, žádnou vládu s důvěrou nepotřebujeme. Hlavně ne takovou, která okamžitě po schválení parlamentem naváže na místy až zběsilou činnost vlády ČSSD, ANO a KDU-ČSL z let 2013–2017.

Vláda ve složení ANO, ČSSD a KSČM bude ještě o kus levicovější, vůči soukromníkům tedy ještě bezohlednější. Bude proto velmi dobré, když i tento

pokus o ustavení polobolševické vlády skončí křachem. Určitě jste si všimli, že ministři v demisi v čele s premiérem v demisi jezdí usilovně po krajích a sli-

bují všude miliardy korun. Je důležité si všimnout komu a na co. Co se týká zlepšení podmínek, tak se nikdy ze strany Babiše a spol. nemluví o soukromnících. O podnikajících občanech se mluví jenom v pořadech, ve kterých je na programu spuštění 3. a 4. vlny EET, zkvalitnění činnosti kontrolních orgánů, schválení dalších zákonů zvyšujících už tak šílenou administrativní a finanční zátěž pro podnikající lidi. Jenom samé represe. ▶

Byl jsem ve Frýdlantu nad Ostravicí. A rád...

■ Ing. Ladislav Linek 1. místopředseda Strany soukromníků České republiky | OSVČ

Členové naší strany v Moravskoslezském kraji pořádali dne 5. 5. 2018 Májovou slavnost ve Frýdlantu nad Ostravicí. Byl jsem poctěn tím, že jsem byl i s manželkou pozván na tuto akci místopředsedou naší strany panem Petrem Thaiszem a členem Rozšířeného předsednictva panem Lubomírem Adamišem.

Pro mne to byla i jakási nostalgie návratu do tohoto místa, kde jsem před 36 lety vojákoval. Od té doby jsem tady vlastně pořádně nebyl. A když tak jsem, jak už to tak bývá, jen ve spěchu projížděl. Musím říci, že akce v lesní restauraci mě velice mile překvapila jak svou úrovní, tak i počtem návštěvníků. Byla to společná akce Soukromníků a ODS, ale naši zde jednoznačně tvrdili muziku. Měli „ve správe“ většinu stánků a vlastně i vystupující pan Bohouš Josef, místní skupina R.U.M. a vystoupení tanečnicků bylo zprostředkováno víceméně Soukromníky. Každý z návštěvníků této akce dostal zdarma žlutý nebo modrý klobouk a balonek. A k tomu kávu a skvělý koláček. A návštěvníků opravdu nebylo málo. Odhaduji je nejméně na čtyři stovky. Krátce jsem dostal prostor na podiu společně s poslancem za ODS Jakubem Jandou, mistrem světa ve skocích na lyžích a vítězem Intersportturné. Dále jsem jako čestný úkol dostal vyhlašování vítězů místní bohaté tomboly. Doufám, že jsem ani já naše místní členy ani členy ODS příliš nezklamal.

Muzika hrála a akce, jak už to tak bývá zvykem, se natáhla od brzkého odpoledne do podvečerních hodin. Proběhla v pohodě, bez konfliktů a její organizace byla prostě super. Je třeba zdůraznit, že velký podíl na tomto dění měla rodina Luboše Adamiše a Petra Thaisze. A Soukromníci zde byli hodně vidět. A to je dobře. Tak jenom doufám, že se to odrazí i v podzimních komunálních dnech 5. a 6. října 2018.

Předseda Soukromníků se zastal uherského rebela...

► **Viz zde.**

Státní veterinární správa se proti farmářovu tvrzení a útoku na inspektorky rovněž ohradila prostřednictvím sociálních sítí. Jenže na svých stránkách zveřejnila jako argumentaci i dva roky staré fotografie se závadami, které byly podle farmáře Nováka okamžitě napraveny.

Viz zde.

To se už vůbec Petr Bajerovi nelíbí. „To už je doslova nehoráznost, aby takhle úředníci placení z našich daní mátlí veřejnost. Za to by měl někdo nést odpovědnost. Nejenže je to skandál, ale právě taková manipulace může podnikání malého živnostníka poškozovat u zákazníků. Takhle tedy ne!“

Vláda s důvěrou? Co nás čeká a jak se můžeme bránit

► Je naprosto jasné, že jejich cíl je bezohledně vydírat ze soukromníků další peníze bez ohledu na to, kolik % současných soukromníků nevydrží tlak, zkrachuje nebo ukončí podnikání. To, že jsou dnes desetitisíce hlavně malých, ale i středních firem, které jejich majitelé s rodinami budovali i více jak 20 let ohroženy, je nezajímá. Po nás potopa je opět na scéně. Navíc všechny, kterým slibuje peníze, počítá za své potencionální voliče např. v předčasných parlamentních volbách. Zjistil, že 30 % ve volbách je pro jeho záměr málo. A na vyšší procenta nebude chtít čekat 4 roky!!! To je také naše šance! Pokud budeme připraveni!!!

Jak se můžeme bránit? Možností moc nemáme. Je nutná dohoda s ODS a dalšími stranami od středu doprava. V parlamentu a senátu co nejvíce zdržovat schvalování zákonů. Myslí

těch, které budou ještě zhoršovat už tak špatnou situaci soukromníků. Připravovat fundované protinávryhy, trpělivě vysvětlovat veřejnosti co a proč tito bandité chtějí schvalovat s vírou, že určité procento veřejnosti procitne a nebude ho dále volit. V nejzávažnějších případech je nutné se obracet na Ústavní soud. Při zastavení spuštění 3. a 4. vlny EET se nám to osvědčilo mj. proto, že jimi připravované zákony jsou legislativně nekvalitní. Je důležité také získat co nejvíce zastupitelů v komunálních volbách a senátorů ve volbách senátních. Veškerou činnost musíme už od teď pojmout jako předvolební kampaň pro předčasné parlamentní volby.

Strana soukromníků České republiky musí také vyvinout velkou snahu získat jako spojence další soukromníky organizované v ceších, asociacích, sdruženích, komorách, svazech atd.

a pokračovat v navazování úzké spolupráce s těmito organizacemi. Důležité je získat jejich členy-odborníky na naše kandidátky pro komunální, krajské, senátní, evropské a parlamentní volby. Tak tomu bylo i za 1. republiky. A byl to úspěšný model. Soukromníci měli své zástupce v letech 1920-1938 na radnicích, v župách, v senátu, parlamentu a v letech 1929-1938 vždy 2 ministry ve vládě.

Je nutné jim vysvětlit, že jediná cesta, jak zlepšit podmínky pro život i podnikání v republice, je uspět ve volbách. Musíme je také přesvědčit, že stavovská Strana soukromníků České republiky je tou správnou cestou. Po přečtení našeho programu zjistí, že jsme ho psali i pro ně, i když jsme je ještě neznali. Je také velmi potěšující, že se k nám přidávají odborníci z řad nepodnikajících spoluobčanů.

Průběžná informace o sestavování komunálních kandidátek a nominací do senátu

Důležité volební datum 5. a 6. října 2018 se nezadržitelně blíží. V tyto 2 dny rozhodneme o tom, kdo další 4 roky povede naše obce a města a kterých 27 senátorů bude zvoleno na 6 let. Jak už jsem Vás průběžně informoval, Strana soukromníků České republiky má za cíl postavit více jak 200 komunálních kandidátek a 2-3 kandidáty do senátu.

Ve všech 14 krajích naši zástupci usilovně jednájí. Nejdále jsme v krajích Pardubickém a Zlínském.

Na záda jim dýchají v Moravskoslezském, Jihomoravském, Karlovarském kraji a v Praze. Ale i v ostatních krajích kandidátek přibývá.

Další důležité datum – posledním dnem na odevzdání kandidátek je 66 dnů před prvním dnem voleb, tj. pondělí 30. července 2018 do 16.00! Stejný termín na odevzdání platí i pro senát. Aktuálně (28. května 2018) je rozjednáno,

v pokročilém stavu nebo už i domluveno cca 130 kandidátek. Důležité je také vědět, že u komunálních voleb je hranice úspěšnosti 5% a je jedno, jestli kandidujeme sami nebo ve vícečlenné koalici! Zajímavý je pohled na jejich současnou strukturu.

Vzhledem k tomu, že do termínu odevzdání kandidátek je cca 10 týdnů, není vyloučeno, že ve výše uvedených kandidátkách může dojít k doplnění dalších subjektů kvůli posílení šance na úspěch.

Strana soukromníků České republiky	samostatně	81 kandidátek
ODS + Strana soukromníků České republiky	koalice	19 kandidátek
Strana soukromníků České republiky + Nezávislí	koalice	10 kandidátek
Strana soukromníků České republiky + Svobodní + Nezávislí	koalice	5 kandidátek
ODS + Svobodní + Strana soukromníků České republiky	koalice	2 kandidátky
ODS + TOP 09 + Strana soukromníků České republiky	koalice	1 kandidátka
Svobodní + Strana soukromníků České republiky + Realisté + Hnutí pro Prahu	koalice	1 kandidátka
ČSSD + Strana soukromníků České republiky + Moravané	koalice	1 kandidátka
Strana soukromníků České republiky + místní sdružení	koalice	10 kandidátek

Volby do senátu – stav k 21. 5. 2018 – schválení kandidátů

Mgr. Aleš Hemer, obvod č. 41 Benešov, Strana soukromníků České republiky spoluzakladatel Sdružení československých podnikatelů 16. 12. 1989 a Strany soukromníků České republiky 21. 11. 2008, podnikatel

Vladimír Martinec, obvod č. 44 Chrudim, Strana soukromníků České republiky/SNK ED

legendární hokejista Tesly Pardubice a československé reprezentace

Bc. Libor Lukáš, obvod č. 80 Zlín, Strana soukromníků České republiky hejtman ve Zlínském kraji 2004-2008, vicehejtman 2008-2012, podnikatel

Výzva ke společnému postupu soukromníků v komunálních a senátních volbách

Rozšířené předsednictvo Strany soukromníků České republiky vyzývá tímto představitelé podnikatelských sdružení, svazů, cechů, živnostenských společenstev, asociací, komor atd., ale i neorganizované soukromníky k zamyšlení se nad spojením sil v nadcházejícím volebním klání.

Ve většině se určitě shodneme, že politická situace v České republice je nebezpečná a navíc hrozí, že po 28 letech relativní demokracie vznikne polobolševická vláda. Obrovský tlak na zhoršování podmínek k podnikání narůstá už 4 poslední roky a další represe jsou na obzoru. A těm neproklouzne nikdo!!! Žádné naše argumenty je nezajímají, a proto je nutné začít je porážet ve volbách. Jiná cesta není.

Stavovská Strana soukromníků České republiky postaví nejméně 200 kandidátek v obcích a městech a 3-4 kandidáty do voleb senátních. Zvažte to a nabídněte své členy na stávající nebo i z Vaší iniciativy vytvořené kandidátky v obci či městě, ve kterém žijete. Nemusíte vstupovat do strany, ale po zvolení musíte důrazně hájit zájmy soukromníků, jejich rodin a demokraticky smýšlejících spoluobčanů. Administrativu potřebnou k volbám zařídíme. Případný zájem avizujte na sekretariát@soukromnici.cz.

A aby bylo úplně jasno. Jsme rozumně, ale pevně pravocívi. Veškeré ohrožení demokracie, a tím i soukromníků vždy přichází zleva. Nečekejme jako bezbranná dobytčata na poslední ránu.

ZÁZRÁK NEPŘIJDE. POSTAREJME SE SAMI O SEBE!

Stránku vypracoval **Rudolf Baránek**

Jak na komunální volby? Osobnosti a jasný program!

■ **Ing. Michal Dvouletý, MBA** člen Předsednictva Strany soukromníků České republiky | předseda strany ve Zlínském kraji | krajský zastupitel ve Zlínském kraji od r. 2016

Soukromníci ve Zlínském kraji vstupují do letošních komunálních a senátních voleb s nemalými ambicemi. Vždyť právě Zlínský kraj byl v posledních letech velmi úspěšnou „líhni“ politického úspěchu Strany soukromníků.

V roce 2014 zde uspěl senátor Ivo Valenta, v roce 2016 zde strana získala dva mandáty v krajském zastupitelstvu, mezi členy strany jsou úspěšní a pracovití starostové, živnostníci, majitelé firem, lékaři, učitelé, sportovci či hasiči.

Avšak stejně jako ve všech jiných koutech České republiky nebudou komunální volby ani ve Zlínském kraji procházkou růžovým sadem. Především je třeba, aby Strana soukromníků dokázala na své kandidátky přilákat silné a zajímavé osobnosti, které budou dostatečně důvěryhodnými kandidáty, aby se mohli ucházet o pozici v městských a obecních zastupitelstvech. Bez osobností, které společně nadchneme pro dobrovolnou a nezištnou práci na rozvoji svých obcí a měst, to prostě nepůjde. A jistě mi všichni kolegové potvrdí, že jde o velmi nelehký úkol. I komunální politika se totiž bohužel stala velmi zprofanovanou oblastí lidského počínání, kterou navíc dosavadní vládní garnitura zatížila nesmysly např. v podobě „majetkového striptýzu“ díky zákonu o střetu zájmů. Navíc všichni živnostníci i další aktivní a pracovití lidé dnes mají své práce až nad hlavu a prostě jim na veřejnou službu nezbývá téměř žádný čas.

Ale i přes tyto objektivní okolnosti to jde a je třeba hledat a nacházet lidi, kterým není lhostejné, jak se bude žít v jejich obcích a městech, a kteří mají zkušenosti, dovednosti nebo třeba i mladé neotřelé myšlenky, které by mohly být vítaným obohacením pro nejedno zastupitelstvo. Také místní samospráva se totiž dostala na mušku vládní mašinérii, které by vyhovovalo, aby po letošních

kunálních volbách usedli na radnice bláhoví snílci, nemešla nebo jiní neumětelové. Takoví lidé by si pak rádi nechali diktovat od pražských byrokratů a neměli by sílu ani odvahu odolávat tlaku státu na postupný návrat k národním výborům.

To však nesmíme dopustit a musíme společně s dalšími politickými stranami a hnutími postavit před voliče zřetelnou alternativu a nabídnout jim naději, že na radnice tentokrát zvolí schopné, pracovité a zkušené (S)soukromníky, kteří umí řídit lidi i projekty, znají hodnotu peněz, dokáží šetřit i efektivně investovat, nikdy nezůstali nikomu nic dlužni a mají dostatek zkušeností, nápadů i energie, aby byli skutečným přínosem pro obec či město. Chci věřit tomu, že přes veškeré těžkosti dokážeme takové osobnosti našim voličům nabídnout. Ruku v ruce s tím však jde také skutečně reálný volební program, kterým se budeme ucházet o už tak pošramocenou důvěru voličů. „Antibabiš“ není program a nebude fungovat. Voliče nepřesvědčíme tím, že budeme donekonečna ukazovat prstem na totalitního velkotovárníka a předhánět se ve výčtu jeho fatálních průšvihů. Tím bychom byli v očích veřejnosti jen pro smích. Proto musíme jasně formulovat, co konkrétního změníme, aby se lidem žilo skvěle v jejich městech a obcích. Lidé očekávají, že jejich starosta bude skutečně řešit jejich problémy, a ne že bude pouze politikařit, plameně kritizovat všechno kolem, a přitom nebude neumět přiložit ruku k dílu. Budou očekávat, že starosta bude dobrý hospodář, postará se o dostatek míst ve školách, o kvalitní učitele a dobré zázemí ve školách, že zajistí bezpečné

ulice, že se postará o dostupné bydlení pro mladé i seniory, že pomůže sportu, kultuře i dalším spolkům, že nebude vyházovat peníze za blbosti, ale připraví investice, které zajistí prosperitu obce či města i v budoucnosti.

Každou obec či město trápí trochu něco jiného. My však budeme muset tyto problémy indikovat a nabídnout jejich konkrétní řešení. A navíc, jako Soukromníci můžeme být zárukou toho, že dobrý program prosazovaný kvalitními kandidáty budeme schopni na radnicích také proměnit v realitu. Na rozdíl od politiků, kteří pořád jen sní a kupují si hlasy voličů nespílitelnými sliby, jsou totiž Soukromníci těmi, kdo jsou připraveni naplnit naskočít do veřejné služby a budou „živnostníky a manažery“ ve službách města či obce.

A když už jsem na úvod psal o Zlínském kraji, tak možná ještě jedna zlínská inspirace na závěr. Všem kolegům bych doporučil, aby se seznámili s tím, jak na roli municipality a třeba i komunální volby nahlížel legendární podnikatel Tomáš Baťa. Dodnes se máme od něj co učit.

V Liberci do toho jdeme samostatně

■ **Bc. Marek Krčil** člen Rozšířeného předsednictva Strany soukromníků České republiky | předseda strany v Libereckém kraji | živnostník

Soukromníci v Liberci se po oblastním zasedání strany rozhodli, že postaví do podzimních komunálních voleb samostatnou kandidátku.

Důvodů je více. ODS, jako náš největší a nejvýznamnější krajský partner, nám nenabídla volitelná místa, ze kterých bychom byli schopni prosazovat a plnit náš program. Členové oblastní rady jednohlasně hlasovali pro samostatnou kandidátku Soukromníků, nikoliv pro společnou kandidátku s ODS. Kandidátka bude postavena na lidech s menší politickou zkušeností, ale jsou to nadšenci, kteří chtějí v Liberci změnit hodně věcí, které

trápí občany a nebudou se muset řídit doporučením „co dobře vypadá na billboardu“. Aktuální situace v Liberci? Nejsme s dosavadním vedením města spokojeni. Lidé na sídlišti nemají kde zaparkovat, město povoluje nesmyslné akce obtěžující lidi, a tomu všemu přihlíží primátor se svým náměstkem, kteří na sebe vzájemně útočí. Kocourkov, řeklo by se.

Chceme lidem nabídnout smysluplný program, na kterém se budou sami podílet. Efektivní parkování, zvýšená bezpečnost v nočních hodinách, větší finanční podpora menších sportovních oddílů a spolků, větší koordinace dopravy při opravách, řešení bezdomovectví apod.

Déjà vu aneb řemeslo má zlaté dno, ale nemá řemeslníky

■ **PhDr. Jaromír Procházka** člen Rozšířeného předsednictva Strany soukromníků České republiky | předseda strany v Jihočeském kraji | historik umění, spisovatel | živnostník

K napsání této úvahy mě přivedlo nedávno absolvované diskusní fórum na téma „Památková péče v České republice v 21. století“. Setkání za účasti hostů z Rakouska a Slovenska uspořádaly Odbor kultury a památkové péče Jihočeského kraje a Jihočeská centrála cestovního ruchu dne 11. dubna letošního roku.

Po celodenním maratonu jsem odcházel s pocitem „již viděno“.

První déjà vu nastalo při diskusi o základní právní normě, tj. zákonu č. 20/1987 Sb, o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů. Vybarvilo se mi nadšení, se kterým jsme se krátce po převratu (za ministra kultury Milana Uhdeho (1990-1992)) pustili do přípravy návrhu nového zákona o ochraně památkového fondu, který by odpovídal změněným společenským, politickým a hospodářským podmínkám. Ani práce v období 2011-2017 nevedla ke konkrétnímu výsledku a 12. června 2017 byl návrh nového zákona zamítnut poslancekou sněmovnou. Podle informací ministerstva kultury by nová podoba návrhu zákona měla být předložena v září 2018. Problém je zásadní – účinná ochrana památkového fondu, která však bude respektovat omezení vlastnických práv majitelů kulturních památek, jejich právní jistotu bez zbytečné administrativní zátěže. To ostatně způsobuje i dualismus vlastního odborného rozhodování, kdy na jedné straně stojí Památkový ústav, ale vlastní výkon státní správy vykonávají v přenesené působnosti odbory kultury, v jejichž gesci jsou oddělení památkové péče (v tomto případě krajského úřadu). Ty vydávají závazná stanoviska pro vlastníky, vyjádření a stanoviska pro stavební úřady a orgány územního plánování, dozírají

a kontrolují. Možná by mohla být cesta v přijetí slovenského modelu, kdy obě složky působí jako Pamatkový úrad Slovenskej republiky. Složitost problému vyvolává vášnivou diskusi uvnitř odborné i laické veřejnosti.

Z pohledu Strany soukromníků České republiky jde především o jasné vymezení míry regulace při omezování vlastnických práv a následnou kompenzaci dopadů těchto překážek. Lze souhlasit s ministerstvem kultury v tom, že připravovaný zákon musí zaručit účinnost, transparentnost a předvídatelnost způsobu nakládání s památkovým fondem České republiky

Déjà vu druhé nastalo, když plénem několikrát zazněl nárek nad nedostatkem řemeslníků, kteří by byli schopni provádět náročné úkoly při rekonstrukci památkového fondu. Vzpomněl jsem si na některá jednání Rady hospodářské a sociální dohody, tripartity z počátku 90. let minulého století, kterých jsem se mohl účastnit za Sdružení podnikatelů ČR.

Již tehdy jsme upozorňovali na kolaps, který nastane v učňovském školství, půjde-li vývoj cestou rozmetání celého systému učňovského školství bez nalezení alternativních řešení, a to jak v lidských, tak ekonomických zdrojích. Tehdejší politická vůle však odmítala akceptovat tento problém. Vidina, že vše vyřeší trh, každý bude

manažerem, či zedníkem s maturitou bez základních řemeslných dovedností a návyků, nepomáhala řešit vzniklou situaci. Ano, tehdejší politická reprezentace měla jiné problémy – jak „úspěšně“ privatizovat a dělit a nikoli, co bude dál. Tento přístup se odrazil také ve vnímání společenské prestiže řemeslných oborů, která v průběhu času upadala. Dnešní nezájem o řemeslné obory je toho důkazem.

Strana soukromníků České republiky tento vývoj dlouhodobě sleduje. Řešením není nahrazování budoucích mistrů svého řemesla absolventy re-kvalifikačních kursů, ale řádné vyučení zakončené mistrovskou zkouškou či mistrovskou prací. Jedině to je cesta k uchování kvalitního řemesla, jenž bude schopné plnit mimo jiné i náročné úkoly při obnově našich památek.

Újezd nad Lesy zdánlivě na periferii Prahy.

■ **Ladislav Marek** člen Rozšířeného předsednictva Strany soukromníků České republiky | předseda strany v Praze | živnostník

Malá městská část na hranicích Prahy působí ospalým dojmem, umocněným urbanistickým rozložením. Zejména délkou obce s třemi centry, kterým dominují příšerné „stodoly“ nadnárodních řetězců. Na nejrůznější křižovatce v obci stojí nefunkční betonový pomník předcházejících vládců Újezdu. Kam se poděl „selský rozum“? Nemyslím tím ten oligarchův, ale ten pravý, selský rozum naši předků. Asi zmizel se spoustou živnostníků, kteří vždy tvořili jádro každé obce. Místo něj nastoupila byrokracie, protekcionismus, korupce, arogance moci a další projevy vlády hnutí ANO. Není náhodou, že ač vítěz parlamentních voleb, nemůže sestavit vládu. Po tom, co ANO předvedlo v minulém volebním období, se asi nikomu moc nechce jít s ním do spolku. Také v naší obci zastupitelé

po roce odvolali starostu za ANO a přinutili odejít do opozice. Ne každý zvládne vše, i když je z ANO. Soukromníci v Újezdě do komunální politiky vstoupili narychlo před posledními komunálkami. Zjistili jsme, jaký máme potenciál a do nadcházejících voleb připravujeme samostatnou, kvalitní kandidátku. Věříme, že uspějeme.

Strana soukromníků České republiky si také věří ve volbách do Magistrátu hl. města Prahy. Praha musí opět patřit Pražanům, musí o sobě rozhodovat sami. Těžko si lze představit, že jako Pražák budu primátorem v Bratislavě!! Újezd je malá městská část na okraji Prahy, někdy trochu ospalá. My, Soukromníci, ji probudíme a vrátíme jí místo, které jí historicky a geograficky náleží.

Fronty na provedení technické prohlídky

■ **Jiří Rejmon** člen Strany soukromníků České republiky | člen předsednictva | Profesionální komora STK | podnikatel

V současné době si často stěžujeme na fronty na STK. Pojdme se, ale podívat na to, jak to je ve skutečnosti. Nejprve si musíme říci, že měření emisí není totéž, co provedení technické prohlídky. Jsou to dvě samostatná pracoviště dokonce může každé provozovat jiný provozovatel, přičemž měření emisí většinou provozují autoservisy.

Poslední dobou procházíme převratnými technickými změnami v automobilismu. K tomu Ministerstvo dopravy chystá a provádí změny v systému kontrol vozidel v provozu.

V nedávném období došlo k zásadním změnám v měření emisí. Tato změna byla sice zásadní z pohledu nutnosti investovat do systému stanicí měření emisí, ale méně významná z hlediska kladného dopadu na životní prostředí. Jak vyčítají Ministerstvu dopravy (MD) někteří odborní pracovníci zastřešující fungování emisí uvedená změna nepostihuje ty nejpálčivější problémy z oboru, což nakonec dokazuje i např. kauza Dieselpgate. Čili problémy např. s filtry pevných částic zůstávají. Uvedená změna přinesla do systému méně zásahu zvenčí při měření, jinak je však pouze administrativní obstrukcí. Jak jsme však zjistili, některé autoservisy se záhy naučily tento systém obcházet. Máme informace, že někteří dodavatelé zařízení mají speciální „krabičky“ k simulaci měření. MD tedy přidalo další změnu, vedoucí k nutnosti při měření emisí přidat fotografie vozidla, což je dobrá změna v tom, že nelze na emisních stanicích dělat auta bez aut.

Bohužel tady převládla byrokracie nad reálnou potřebou dokumentace přítomnosti. Nicméně dopad na veřejnost je zcela drtivý. Obrovské fronty na stanicích měření emisí, kdy stanice někdy brzy po obědě začínají odmítat zákazníky, neboť je nestihnou obsloužit.

Jak to řeší ministerstvo v návrhu novely? Nařizuje, jedinému subjektu, kterému může, tedy stanicím STK, aby si do 4 let povinné postavili stanice měření emisí, jinak nemohou dále fungovat, což je velmi kuriózní řešení. A to bez ohledu na to, zda je to možné v místě či nikoli. Jestli to vyřeší situaci a jaké komplikace a náklady to přinese, ministerstvo dopravy neřeší. Prostě je to nezajímá.

Podívejme se, jak tato situace vznikla a vyvíjí se: Dle informací z MD existovalo v roce 2016 celkem 2800 stanic měření emisí. Následně po zavedení změny v měření emisí tento počet klesl z 2800 na pouhých 1800 stanic, kde bylo potřeba investovat do nových technologií. V současné době, tj. po novele zákona, kdy je třeba zajistit fotodokumentaci přítomnosti vozidel došlo k eliminaci dalších stanic, a to až na pouhých 1150

zaevidovaných v systému. Proto se nemůžeme divit, že se tvoří fronty. Emisních stanic je zhruba jedna třetina proto stavu v roce 2016.

Ptáme se, ale pomůže to? Pojdme se podívat, kým jsou stanice měření emisí provozovány. Dle informací ze strany MD je zřejmé, že většina těchto stanic je provozována autoservisy, pouze 160 stanic je provozováno Stanicemi technické kontroly (STK). Zde se tedy naskytá otázka, proč tolik stanic ukončilo svou činnost v druhé vlně (asi 700 stanic provozovaných autoservisy). Důvod nám připadá zřejmý, dokud nebyla nutná dokumentace, dal se systém velmi snadno ošálit.

Z těchto důvodů se před stanicemi měření emisí po celé České republice tvoří dlouhé fronty. Zatímco na stanicích technické kontroly si na systém již navykli, stanice měření emisí se k tomu postupem času teprve dopracují. MD a zástupci autoservisů tak zcela nepravdivě tvrdí, že se jedná o problém způsobený STK.

Němý protest

■ **Jitka Linková** vedoucí Republikové kanceláře Strany soukromníků České republiky | živnostnice

V úterý 22. května 2018 se sešlo asi 1 000 němých protestantů na Staroměstském náměstí v Praze. Škoda, že lidi už zase upadají do apatie a začínají rezignovat na to, co se tady děje. Asi proto nás přišlo tak málo. 1 000 statečných se zalepenými ústy, kterým není jedno, co se v naší zemi právě teď odehrává.

Na svých transparentech němě křičeli své protesty především proti Babišovi a Zemanovi a jejich skutkům, které poškozují naše jméno v zahraničí a postupně likvidují naši křehkou demokracii. Proběhla krátká němá diskuse a pak se všichni vydali na tichý pochod k sídlu vlády. Cestu nám razila čtveřice policistů. Myslím, že naše fotografie budou po celém světě, protože cestou si nás fotilo mnoho a mnoho cizinců. Byť nemohli vědět, o co jde.

Nakonec jsme dorazili ke Strakovce a opět jsme němě, ale přesto bouřlivě protestovali přímo Babišovi pod oknem. Pak jsme vylepili své protesty na protější zeď a slíbili si, že se opět sejdem 5. ČERVENA 2018 V 18.00 NA VÁCLAVSKÉM NÁMĚSTÍ. Na tento den se ale chystají protesty po celé naší zemi. Doufám, že v tom Prahu nenecháte. A tam už němí nebudeme!

Senátor Valenta chtěl ochránit hotely a penziony od další byrokracie a finanční zátěže

■ Ivo Valenta senátor za Stranu soukromníků České republiky od r. 2014 | krajský zastupitel ve Zlínském kraji od r. 2016 | podnikatel

Hotely a další ubytovací zařízení nejsou cestovní kanceláře. Právě proto předložil slovácký senátor Ivo Valenta pozměňovací návrh k novele zákona o cestovním ruchu, kterou v těchto dnech začal projednávat Senát. Senátor Valenta, který se dlouhodobě věnuje rozvoji cestovního ruchu nejen u nás, ale také v zahraničí, se tak snaží o zmírnění dopadů navrhované právní úpravy především na živnostníky a malé rodinné firmy, které se věnují poskytování ubytovacích služeb ve všech koutech České republiky.

„Pokládám za velmi nešťastné, aby tento nový zákon hodil do stejného pytle velké cestovní kanceláře a např. malé penziony a rodinné hotely. Nutit provozovatele ubytovacích zařízení k tomu, aby měli koncesovanou živnost a splňovali náročné podmínky, včetně vysokoškolského vzdělání, příp. odborného zástupce, a to jen proto, aby mohli svým hostům zprostředkovat např. vstupenku do ZOO či akvaparku, případně hodinu tenisu ve sportovní hale, pokládám za absolutní nepochopení toho, jak funguje podnikání v oblasti cestovního ruchu.

A hlavně je to další klacek pod nohy a byrokratická zátěž především pro malé podnikatele,“ uvedl Ivo Valenta, senátor Parlamentu ČR. Vládní novela zákona o cestovním ruchu totiž zavádí nový druh poskytovaných služeb, tzv. „spojené cestovní služby“, jejichž provozovatel musí mít nejen koncesi, ale také pojištění, bankovní záruku a současně musí také přispívat do tzv. Garančního fondu. Spojenou cestovní službou by se přitom při schválení novely zákona staly také všechny doprovodné služby, které poskytuje hotel, penzion, případně jiné ubytovací zařízení ubytovaným hostům. Jde na například o wellness služby, poplatky za hru golfu, skipasy, zapůjčení sportovního vybavení, vstup na sportoviště, pronájem kola nebo koloběžky a podobně

„Musíme si uvědomit, že provozovatelé ubytovacích zařízení neposkytují cestovní služby a jejich hlavní činnost nespočívá v nákupu externích služeb, jako je tomu u cestovní kanceláře či cestovní agentury. Tyto subjekty podnikají se službami, které fakticky vlastní. V případě, kdy nakoupí službu od jiného podnikatele, se pak vždy jedná o službu ryze doplňkového charakteru. A to i v případě, že přesahuje 25% hodnoty ceny celkové služby,“ uvedl senátor Ivo Valenta.

Zároveň upozornil na to, že provozovatelé některých hotelů i stravovacích a ubytovacích zařízení

nemohou některé podmínky dané návrhem zákona splnit tak snadno, jak by se na první pohled mohlo zdát. Týkají se totiž zcela jiného oboru (viz vzdělání, praxe apod.) Část podmínek je navíc významnou finanční zátěží – např. splnění povinnosti pojištění, sjednání bankovní záruky a povinných příspěvků do tzv. Garančního fondu, který novela nově zřizuje. „Povinnosti, související s požadavky na zvýšenou ochranu spotřebitele, jsou tak značně nepřiměřené pro hotely nebo jiné subjekty tohoto typu. Vládní novela zákona, která harmonizuje evropskou směrnici, tak způsobí, že pro zachování dosavadních služeb budou tito podnikatelé nuceni najmout si odpovědného zástupce s patřičným vzděláním či praxí, nebo přestanou uvedené služby nabízet. Což může samozřejmě v některých lokalitách znamenat snížení jejich konkurenceschopnosti. Zatímco ti velcí se totiž s novou legislativou mohou snáze vyrovnat, pro malé a střední subjekty se mohou ukázat nové povinnosti jako likvidační. Praktickým dopadem novely ale nemusí být pouze ohrožení existence některých menších hotelů. Nabízí se také varianta ukončení nabídky u veřejnosti oblíbených „balíčků“ ze strany hotelů, což ve svém důsledku povede jednoznačně ke zdražení poskytovaných služeb,“ doplnil senátor Ivo Valenta, který je přesvědčen o tom, že uvedené povinnosti, které se mohou zdát logické pro cestovní kanceláře či cestovní agentury, jsou v případě provozovatelů hotelů, penzionů a dalších ubytovacích a stravovacích služeb zcela zbytečné a postrádají smysl. „Povaha cestovní služby, která je poskytována hotelem, je odlišná od povahy cestovní služby, poskytované cestovní kanceláří. Zákon však s rozlišením nepočítá a navrhovaná díkce je v tomto ohledu značně přísná,“ dodal Ivo Valenta. Pozměňovací návrh nakonec Senátem neprošel. K jeho schválení chyběly pouze 3 hlasy.

Senát podržel samosprávu

Senát se opět zastal komunálních politiků, kteří stát nutí prostřednictvím nesmyslně přísného zákona o střetu zájmů do „majetkovému striptýzu“. Novelu tohoto zákona, který měla odstranit jeho největší průšvihy, totiž vrací poslancům s jasným vzkazem. Není možné, aby se kdokoliv zcela anonymně a kdykoliv na internetu prohraboval podrobným majetkovým přiznáním každého starosty, místostarosty i radního v celé České republice.

Chce-li někdo tyto důvěrné osobní informace, musí se registrovat. Osobně jsem chtěl jít ještě dál. Chopil jsem se totiž iniciativy Akademie samospráv a předložil pozměňovací návrh, který by ze zákona o střetu zájmů zcela vyloučil neuvolněné členy rady. Nechápu, proč by právě tito lidé, kteří neppracují pro radnici na plný úvazek a za pár korun obětují svůj volný čas práci pro obec či město, se měli před veřejností vysvětlovat donaha. Přestože můj

návrh podpořil Výbor pro územní rozvoj, na plénu již většinou podporu nezískal. Nicméně i tak jsem rád, že si většina senátorů zachovala zdravý selský rozum a posílá zákon zpět do Poslanecké sněmovny. Teď jen držíme pěsti všem současným a budoucím komunálním politikům, aby je poslanci „neprodali“ za potlesk od nátlakových aktivistů. Více zde: <https://www.novinky.cz/.../472373-senat-chce-zmirnit-zakon-o-...>

Řešení problémů z pohledu Andreje Babiše: ovládnutí Čapího hnízda i bezpečnostních složek

■ **PhDr. Pavel Žáček, Ph.D.** zakladatel a první ředitel Ústavu pro studium totalitních režimů | poslanec parlamentu za ODS od roku 2017 | historik

Pokud jste netradiční politik mé váhové kategorie, který i přes trestní stíhání vyhraje se svým hnutím ANO volby rozdílem třídy, nesmí vás zastavit ani opětovné účelové vydání poslaneckou sněmovnou do rukou policie. A protože mi nepsaná politická pravidla, či dokonce evropská politická kultura nic neřikají, a mám podporu obdobně fungujícího prezidenta, mohu se stát premiérem, i když zprvu pouze menšinové vlády.

Protože si všechny demokratické strany nelogicky jako podmínku ke vstupu do vlády stanovili, že já jako premiér nesmím být stíhán policií, a bohužel alespoň jednoho z těchto partnerů ke koaličnímu vládnutí potřebuji, jsem nucen tuto situaci řešit. A jak lze tento problém vyřešit – pouze z pozice premiéra, který má v rukou veškerou exekutivní moc a zároveň poslušné a ke všemu odhodlané ministry, zejména pak vnitra, spravedlnosti a zahraničních věcí.

Trestní stíhání sice vede formálně nezávislý policejní orgán pražského krajského ředitelství, dozorovaný obdobně nezávislým státním zástupcem z městského státního zastupitelství, nicméně oba tyto orgány činné v trestním řízení – jak přece všichni dobře víme – nefungují ve vzduchoprázdnu, a jsou poměrně citlivé na aktuální politickou situaci. Velmi dobře chápou, že premiérem jsem já a nikdo jiný.

Oba dva – jak policista, tak i dozorující státní zástupce – jsou mými hlavními cíli, protože si zjevně neuvědomují, že účelově hatí můj plán být nejlepším premiérem a řídit Českou republiku stejně úspěšně jako firmu. A dohánět v majetkových přehledech Forbesu Petra Kellnera a jeho PPF.

Po krátké analýze situace, bez ohledu na nulový politický mandát vlády, jsem si identifikoval jako nejslabší místo Generální inspekci bezpečnostních

sborů, nezávislou instituci ve své premiérské podřízenosti, která může při správném postupu zkomplikovat činnost policistů vedoucích trestní stíhání nebo je dokonce odstavit od vyšetřování.

Proti řediteli generální inspekce plukovníkovi Michalu Murínovi stačilo účelově nasadit špičky státních zástupců, čímž jsem vyslal důležitý signál nejenom dovnitř policie, tak také do soustavy státních zastupitelství. Nebyla náhoda, že se ministr spravedlnosti zmínil o možnost „převolit“ státní zástupce výběrovými řízeními, a svěrenecká média komentovala mou potenciální podporu při naplnění ambicí nejvyššího státního zástupce v evropských strukturách. Situaci poněkud zkomplikoval fakt, že ředitel Murín nepochopil mé dobře míněné rady, nepřistoupil na můj časový plán, a dobrovolně odešel až o dva měsíce později, než jsem potřeboval. Určité zdržení ovšem přináší i nezávislé výběrové řízení, ve kterém však jistojistě vyhraje můj kandidát. Proč bych ho ostatně vůbec dělal, že?

Abych se dostal k ředitelům centrálních policejních útvarů, ale i pražského ředitelství, využiji přestávky a nabídnou policejnímu prezidentovi post, který se neodmítá: velvyslance na Slovensku. Přes svá média zároveň vypustím informaci, že z funkce chce odejít ředitel pražské policie, a nakonec i vyšetřující policista. Dozorující státní zástupce, až dosud podporující postup policejní-

ho orgánu, konečně pochopil situaci a na základě mnohokrát medializované stížnosti zastavil trestní stíhání mé pravé ruky v hnutí ANO. Avizoval sice něco policistům do budoucna, ale zastavit moje stíhání a stíhání mých rodinných příslušníků se zatím ještě neodvážil.

Nemám moc času: Blíží se termín sestavení nové vlády a já pod tlakem musel slíbit ministerstvo vnitra budoucím koaličním partnerům. Situaci mi ještě komplikuje fakt, že se stávajícím ministrem spravedlnosti již do nové vlády nepočítám...

Ještě musím vyřídit dalšího protivníka, kterým je Úřad pro zahraniční styky a informace. Jsem přesvědčen, že civilní rozvědka pod sociálně demokratickým ministrem vnitra Chovancem proti mně pracovala, že stojí za různými aférami, včetně oživení mého bývalého řídicího důstojníka StB Julia Šumana.

Spěchám, chvátám, nemám čas, a proto nemohu brát ohled na národní bezpečnost České republiky, ale na svoji vlastní.

Ještě zbývají ředitelé celostátního policejních útvarů, zejména mé oblíbené Národní centrály proti organizovanému zločinu, ale k těm se vrátím až po odchodu policejního prezidenta. Pak musím dokončit ovládnutí vedoucích postů zpravodajských služeb.

Trestní stíhání za této situace zmizí samo od sebe. A je jedno, zda ho zastaví policisté či státní zástupce.

Ochráním svou rodinu, dobré podnikatelské jméno, a konečně budu přijatelný i pro koaliční partnery. Anebo ne?

Novela tzv. protikuřáckého zákona zatím neprošla

PROTI – 91 poslanců, PRO novelu – 68 poslanců. Ke zvratu došlo těsně před hlasováním, kdy všech 20 poslanců za ANO, kteří se podepsali pod změnu zákona, po poradě klubu ANO změnili názor, a bez upozornění hlasovali proti.

V příštím materiálu zveřejním tyto ústavní činitele s pevným postojem a charakterem jmenovitě, aby voliči měli přehled. Co když příště těsně před hlasováním zase změní názor a budou chtít, aby zde opět byla vedoucí úloha komunistické strany. Tito lidé jsou schopni všeho.

Nezdáváme se! Příští pokus o novelizaci bude za 4 až 5 měsíců.

Léto vydržíme na zahrádkách a pak se uvidí.

Rudolf Baránek

Stát dělá z drobných podnikatelů své nevolníky. Kdo se jich zastane?

■ **Radomil Bábek** předseda výboru Podnikatelských odborů | podnikatel

Napsat článek pro Soukromníka, jehož čtenáři jsou soukromníci, je pro podnikatele tak přirozenou věcí, jako dýchat vzduch. Cítí se být mezi svými, cítí podporu jiných a může svými názory jiné podporovat. Tak se cítím i já, když píšu vám, soukromníkům. Přesto můžu narazit na nepochopení, protože v mém textu bude velmi frekventované slovo „odbory“.

To je pojem všem podnikatelům a živnostníkům protivný, protože zaměstnanecké odbory nedělají nic jiného, než že vyvíjejí nátlak na své zaměstnavatele. Odboráři chtějí mít vliv a moc rozhodovat, aniž by pak nesli odpovědnost za důsledky těchto rozhodnutí či nátlaku. To je nemorální a pro nás podnikatele nepřijatelné. A teď já přijdu s tím, že odbory můžou být dobrá věc a chci je dokonce propagovat.

Ano, existují odbory dobré, podnikatelům a živnostníkům prospěšné. Jsou to Podnikatelské odbory. Pokusme se společně zamyslet nad tím, jestli to je takový nesmysl, jak to na první pohled vypadá.

Nejprve krátce zpátky k zaměstnaneckým odborům. Má se za to, že zaměstnanci jsou ve vztahu se zaměstnavatelem slabší stranou, proto potřebují zaměstnanci odbory na ochranu proti zaměstnavatelům.

Nechám stranou můj vlastní názor, že v naší téměř socialistické společnosti zaměstnanec má právo, že se nám, zaměstnavatelům o tom může jen zdát, a přijmu jako danost tezi, že zaměstnavatel je ten silnější. Proč je silnější? Protože určuje pravidla hry: Zaměstnavatel ur-

čuje podmínky práce, určuje cenu práce, vytěžuje výsledky práce, vyžaduje reportování, určuje a vyžaduje kvalifikaci, pečuje a odměňuje, kontroluje a trestá.

Když to srovnáme se vztahem státu k nám, podnikatelům a živnostníkům, zjistíme s překvapením, že stát se k nám chová úplně stejně. Stát se k nám chová, neoprávněně(!), jako by byl naším zaměstnavatelem: Stát určuje podmínky podnikání, určuje cenu práce, vytěžuje výsledky naší práce, vyžaduje reportování, určuje a vyžaduje kvalifikaci, kontroluje a trestá. Jen o nás nepečuje a neodměňuje nás. Tedy, stát se chová jako náš zaměstnavatel, jako nadřízený. To je samozřejmě nepřijatelné. A kdo se nás proti státu zastane?

Podnikatelů a živnostníků je asi 1 300 000 osob. Jsme druhým největším segmentem společnosti (po zaměstnancích). Jsme občané, ačkoli stát dělá, jako bychom jimi my, podnikatelé a živnostníci, nebyli. Každá skupina obyvatel má zastání či lobby (zahradkáři, myslivci, fotbalisté, ...). Jedinou skupinou ve společnosti, která nemá zastání, jsou podnikatelé a živnostníci.

Jistě existuje spousta podnikatelských spolků, asociací, svazů a komor. Většinou se zabývají omezenými oborovými či lokálními cíli, což je oprávněné, ale svobodu podnikání to neochrání. A těch několik spolků, jako HK ČR, AMSP či SOCR, které se tváří jako zastánci našich zájmů, nedělá vlastně nic jiného než, že jejich vedení kolaboruje se státem. Hájí EET, kontrolní hlášení, plošný zákaz kouření, podporují registry, kontroly atd.

Proto vznikly Podnikatelské odbory. Hájíme práva a zájmy podnikatelů a živnostníků proti státu. Ano, proti státu, protože, dokud se stát bude chovat jako náš nepřítel, budeme tak k němu přistupovat.

Budeme vyžadovat, aby s Podnikatelskými odbory stát jednal stejně, jako s těmi zaměstnaneckými. Budeme vyžadovat stejná práva. Budeme státu kritikem a budeme kontrolovat jeho práci. Využijeme každou chybu a přešůpek státu vůči nám.

Prosadíme zrušení mnoha zákonů, omezení státní moci, snížení kontrol a zamezíme omezování našich práv vlastnit majetek, nakládat s ním podle svého a rozhodovat svobodně o svém podnikání.

Budujeme silnou stavovskou organizaci, která hájí podnikatelský stav, která hájí podnikatele, jako společenskou třídu. Politici této a minulé vlády, Babiš, Marksová, Mládek, Di-entstbier, vypustili džina třídního boje. Poštvali veřejnost proti podnikatelům a živnostníkům, pomlouvají, špiní a kriminalizují drobné podnikání, a v neposlední řadě je také likvidují. Proti tomu se Podnikatelské odbory postaví. Naštěstí v tom nejsme sami. Víme, že se můžeme opírat o Stranu soukromníků ČR a další pravicové strany či mnohé podnikatelské spolky. Spojování sil je naší budoucností.

Podnikatelské odbory mají koncepci, strukturu a cíle. Je to projekt s předem danou strategií, jejíž jádrem je strategický cíl: Změníme chování státu k nám, zlepšíme postavení podnikatelů a živnostníků ve společnosti.

A název sám, Podnikatelské odbory, je silnou kartou v této strategii.

Víme, že první rok dva pro nás může být slovní spojení „odbory a podnikatelé“ nevýhodou, ale postupně se stane právě název Podnikatelské odbory naší silnou zbraní. Změníme společenské stereotypy, změníme chování státu, ovlivníme společnost ve prospěch podnikatelů a živnostníků.

Podnikatelské odbory hájí práva a zájmy podnikatelů a živnostníků proti státu.

Pro sedláky je podmínkou existence svoboda

■ **Mgr. Ing. Jaroslav Šebek** tajemník Asociace soukromého zemědělství ČR

Jedním ze spoluorganizátorů **Demonstrace za svobodu, demokracii a svobodné podnikání**, která se uskutečnila v den 70. výročí tzv. „Vítězného února“, tedy 25. února letošního roku na pražském Václavském náměstí, byla i **Asociace soukromého zemědělství ČR (ASZ ČR)**.

Jde o dobrovolné stavovské a profesní sdružení s více než 6500 členy sdruženými v 41 regionálních a osmi členských organizacích, které se již 20 let zabývá potřebnou obhajobou ekonomických, sociálních a odborných zájmů českých soukromých zemědělců.

„Velmi dobře si uvědomujeme, že podmínkou naší existence a dalšího úspěšného fungování je svoboda ve společnosti a svoboda v rozhodování. Proto nás velmi zneklidňují tendence, které se v poslední době staly takřka normou. Ať je to vyznamenávání bývalých komunistických nomenklaturních kádrů, vykreslování šedivého období bolševické vlády růžovými barvami nebo zpochybňování celého listopadového vývoje směrem ke svobodné společnosti bývalými estébáky deroucími se bezostyšně

k moci. O nesmyslných regulacích všech a všeho ve jménu všeobecného dobra ani nemluvě... Naše organizace také dlouhodobě varuje a aktivně vystupuje proti tzv. agrofertizaci venkova – novodobé formě kolektivizace, kdy dochází k postupné devastaci krajiny i života na venkově a útlu malého, především rodinného podnikání, zániku venkovských hospod, malých krámků a živností. Je skutečně nejvyšší čas, abychom se tomuto trendu aktivně vzeprěli a dali jasně najevo, že chceme být opět svobodnými občany ve své zemi,“ upozornil u příležitosti únorové demonstrace předseda ASZ ČR Josef Stehlík.

Zástupci ASZ ČR se snaží chránit a prosazovat zájmy sedláků v parlamentu, na ministerstvech i dalších orgánech státní správy. Asociace úzce spolupracuje s předními institucemi a odborníky na zemědělskou ekonomiku a sama zpracovává a předkládá konkrétní návrhy jak operativního, tak koncepčního charakteru. Ve všech návrzích důsledně hájí zásadu minimalizace státních zásahů do svobodného podnikání, již deset let je také aktivní v Antibyrokratické komisi ministra zemědělství.

Asociace slaví dvacet let své existence

V letošním roce slaví Asociace soukromého zemědělství ČR dvacet let své existence. V rámci oslav tohoto výročí, které proběhly na počátku května na pražském Vyšehradě, a jejichž součástí byla i mše za sedláky celebrowaná kardinálem Dominikem Dukou, nechybělo ani připomenutí toho, co

přítomné sedláky spojuje – několikasetletá rodinná tradice, po generace předávaný vztah k půdě a hospodaření, ústrky, příkoří, zmařené lidské životy, nové začátky plné pokusů, omylů, pádů, ale i vítězství, zadostiučinění a splněné sny, svobodomyšlnost, hrdost, pracovitost a pokora. A to vše lze nalézt v knize „Selská historie pokračuje“, která vyšla právě u příležitosti 20 let od založení Asociace. Obsahuje více než dvě stovky příběhů selských rodin z 26 regionů či členských organizací ASZ ČR, které zahrnují jak ohlédnutí za historií a obdobím kolektivizace, tak dobu těsně po revoluci až do současnosti. Objednat si ji lze v hlavní kanceláři ASZ ČR (Samcova 1, 110 00 Praha 1, tel. 266 710 413, kancelar@asz.cz, více info na www.asz.cz).

Desatero ASZ ČR

Vzhledem k tomu, že žádná politická strana dosud nevytvořila ucelenou a jasnou představu o podobě našeho zemědělství a venkova, se kterou by se mohli soukromí sedláci – podnikatelé a občané identifikovat, a která by také byla dlouhodobě životaschopná, vypracovala Asociace soukromého zemědělství ČR v loňském roce dokument pod názvem Desatero ASZ ČR. To slouží nejen jako materiál, který ministerstvu zemědělství a vládě konstruktivní cestou definuje hlavní požadavky a dlouhodobá stanoviska Asociace včetně konkrétních návrhů řešení, ale také jako základ vlastní představy o zemědělství a venkovu bez populismu a s potenciálem řešit podstatu problémů. A v neposlední řadě je Desatero určeno široké veřejnosti k pochopení nezastupitelné role sedláků na venkově v širších souvislostech včetně jejich vlivu na budoucí podobu a charakter naší země.

1. Rodinné farmy – páteř českého zemědělství
2. Svobodný sedlák – odpovědný občan
3. Stát jako servis – úspěšný podnikatel
4. Drobné a střední podniky – doména venkova
5. Rodinné farmy – předpoklad generační kontinuity
6. Dotace nejsou sociální dávky ani podpora produkce
7. Méně zákonů a byrokracie – větší prostor pro podnikání
8. I my jsme Evropská unie
9. Zemědělské podnikání musí stát na více nohách
10. Sedlák – moderní podnikatel s hlubokými kořeny

